

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăsi Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se însoțesc.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Căminăriei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss-Bernat și la Eric

„Omul bolnav“.

II.

Viena, 28 Martie 1901.

Articolul din „P. L.” este apt a ne face atenți la un lucru destul de important.

E afară de orice îndoială, că diplomația europeană este pe cale a surprinde popoarele cu o nouă constelație de alianțe a marilor puteri.

Apropierea din mai ostentativă a Germaniei către Anglia și în acel timp expresiunile de simpatie ale Italiei pentru Franța și știrile, până acum nedesmințite, despre ieșirea Italiei din alianța triplă, sunt tot atâtea prorocii pentru schimbarea ce se intenționează în raporturile politice din Europa.

Nu este aici locul ca să cercetăm dacă aceste presupuneri sunt basate ori ba, este destul ca să știm, că Germania numai în alianță cu Anglia poate să-și valideze politica sa transmarină, iar Italia numai sarcini a purtat de pe urma alianței sale cu Germania și Austria, abstrăgând de momentul cel mai decisiv la ori-și-ce alianță, că poporul italian nici-când n'a simpatizat cu această alianță.

Dacă aceste presupuneri vor lua forme concrete, și toate semnele arată că vor lua într-un timp nu prea îndepărtat, atunci se naște întrebarea, ce ce va face monarhia noastră?

Imprejurarea aceasta îl face pe „P. L.” să se vaite atât de amar.

Ziarele franceze și rusești, sigur, că nu fără motive au aflat de bine a ventila în lumea mare tocmai acum, în pragul unei nouă convențiuni, chestia cu „omul bolnav”, spre a signaliza ce razim slab formează monarhia noastră într-o eventuală aliare nouă, până-când nu se rezolvă certele interne, cari o zguduesc de atâtea timp, cari au adus-o în poziția „omului bolnav” și cari, pe cât timp vor dăina, fac imposibilă o acțiune în stil mai mare a acestui imperiu.

Dar „P. L.” nu vrea să le înțeleagă toate acestea, ci, cu o perfidie caracteristică rasei semite, face pe fudulul, care pe toate aceia cari nu se închină credului său, îi face „ignoranți” și „impertinenți”, susținând cu multă ipocrisie că, toți aceștia lui nu-i pot impune. „P. L.” este convins, că atunci, când vre-un pericol extern ar amenința existența monarhiei, toate certele interne vor înceta și toți vor pune umăr la umăr întru apărarea țării.

Nici nu putea „P. L.” altcum reșona. — De când există monarhia aceasta întotdeauna popoarele au sărit întru apărarea ei, iar cei de un sânge cu „P. L.” au ieșit acasă la adăpostul popoarelor și au supt sângele fraților acolora cari își vărsau sângele lor pe câmpul de luptă pentru tron și pentru patrie.

Asupra acestei teme cred, că nu există îndoială în inima nici unui cetățean, că, nici-când Evreii, ci pururea popoarele creștine ale monarhiei au apărut-o pe aceasta cu viața și cu sângele lor.

Și cu toate acestea azi avem deplorabila ocaziune de a face trista experiență, că tocmai aceia cari veacuri de-a rândul au sângerat pentru tron și pentru țară, azi, sub masca constituționalismului, a legii, dreptului și a egalității, sunt dați pradă nesațului evresc pus la adăpost sigur în dosul baionetelor comandate de frații lor maghiari, dar susținute de toate popoarele, cari zac în cel mai cras slavism modern.

Din toate acestea nu voim să conchidem, că ne-am identifica cu aceea ce au scris ziarele franceze, și mai ales nu ne putem identifica cu cele-ale lui scris — ceea-ce însă noi n'am avut ocazia a oti — referitor la persoana Maiestății Sale, care pentru noi, cetățenii loiali cum am fost de veacuri și sântem, este inviolabilă, și cari atacuri le respin-

gem cu toată indignația, de care sântem capabili.

Ceea-ce am voit să scoț în relief este mai ales faptul, că „P. L.” n'are nici un motiv a se supăra foc pe ziarele franceze, când acestea, apărând starea monarhiei noastre după trista realitate, vin la concludsiunea, că monarhia austro-ungară, în urma certelor interne a ajuns în „agonie”, a ajuns să ocupe locul Turciei, a primului „om bolnav”, un lucru pe care noi zi de zi îl predicăm celor dela guvern, cari ochi au și nu vreau să vadă, urechi au și nu vreau să audă, fiindu-le și mintea și inima întunecată de utopia statului unitar maghiar.

Credem mai departe, că a sosit timpul când putem să fim și ceva mai sinceri față de „P. L.” și să-i spunem verde, să nu se prea împodobească cu pene străine și în îngâmfarea sa lășă să nu îmbete lumea cu apă rece.

Știe toată lumea, pe cum am amintit mai sus, că în vreme de nevoie popoarele monarhiei toate ca unci au sărit întru salvarea ei.

Dar și aceea e cunoscut în toată lumea, că răsplata acestor sacrificii, fără de care monarhia demult s'ar fi desmembrat, pentru cele mai multe popoare din țară este desbrăcarea și spoliarea de cele mai elementare drepturi omenești și cetățenești.

Cred că nimeni nu va dubita, că popoarele monarhiei și azi vor ști să aducă aceleași sacrificii de sânge și de bani, pe care le-au adus de atâtea-ori în decursul veacurilor, dar tot așa de adevărat este, că aceste popoare, în care este deja trează conștiința de om și de cetățean, nu-și vor mai desface piepturile orbii spre a le pune înaintea glonțurilor inimice, ci înainte de a se decide a face aceasta vor fi nevoiți să se întrebe, care ar pute fi răsplata sângelui lor?

Și experiențele nenumărate de până acum le dau dreptul și le impun chiar datorința de a-și pune această întrebare, fără cea mai mică teamă de a pute fi timbrați de trădători.

Cum popoarele din această țară au făcut de atâtea-ori trista experiență, că toate jertfele aduse de dinsele pe altarul patriei, fie în bani, fie în sânge, n'au avut alt rezultat, decât că li-s'a impus, fără voea lor, hegemonia maghiară cu toate tiraniile ei, și în același timp aceste popoare au fost puse afară de cadrele dreptului și ale dreptății și aruncate în brațele molochului govinist fără nici o genă, — este prea natural, ca aceste popoare la un proxim apel la viața și la sângele lor, să ceară garanții indispensabile pentru libera lor dezvoltare.

Și cum va sta atunci „P. L.” cu afirmarea sa riscată, că toate certele vor înceta, când cerurile conducătoare se vor lăsa influențate și în loc de garanții le vor pune în vedere popoarelor glonțuri și baionete?

Cu acestea vor pute omori mii și mii de cetățeni, dar nu vor pute împieda desastul din afară, căci o țară, care în lăuntrul său nu este liniștită, nu poate lua lupta cu un adversar extern, iar în cazul când popoarele subjugate din această țară ar refuza prinderea armelor pe cât timp nu li-s'ar da garanțiile indispensabile pentru ulterioara lor viață constituțională, cine ar mai fi de pus în contra dușmanului? Care popoare în această țară sânt mulțumite cu soartea lor? Nici unul, chiar nici Ungurii, afară de Evreii. Și cum acestia, de când există pe lume, n'au susținut nici-odată vre-o luptă deschisă cu praf de pușcă, nici țara noastră ei nu vor fi în stare s'o apere, dar nici nu se vor încerca măcar a face așa ceva.

Vedeți dar, jupânilor, că este mult adevăr în zisele ziarelor franceze, când aseamănă monarhia noastră cu un „om bolnav”.

Și noi avem acea părere, că „P. L.”, că monarhia noastră își are baza existenței sale în necesitățile istorice și europenești, și că ales din punctul no-

stru de vedere românesc, existența noastră depinde în mare parte dela existența și dela rolul ce-l va duce în concertul puterilor europene, dar noi avem totodată și convingerea, că stările interne ale monarhiei nu sânt consolidate nici în Austria, cu atât mai puțin în Ungaria și nici nu se vor consolida până-ce va dura sistemul actual dualistic, care conduce destinele statului în folosul exclusiv a două popoare și în detrimentul tuturor celorlalte. Și până-când acest sistem nefast va exista, nici vorbă nu poate fi de aplanarea certelor interne și prin urmare această țară până atunci va rămâne vecinic „omul bolnav”.

În secolul al 20-lea nu se va mai pute mult timp guverna cu un sistem dualist ca al nostru.

Această monarhie numai așa va pute fi tare, dacă va fi a tuturor popoarelor, din care se compune, în măsură egală cu numărul lor și la sarcini și la drepturi. De nu va urma deci cât mai curând federalizarea monarhiei pe baza „autonomiei naționale” a fiecărui popor, va urma fatal profetia ziarelor franceze.

Căci ori-cât ajutor își promise „P. L.” dela imperiul german, este de prevăzut, aproape cu o siguranță matematică, că rezultatul triplei alianțe ne va arăta pe noi ca pe cei trași pe sfoară. Așa a fost aceasta și până acum, oăci care putere din tripla alianță a avut vre-un profit real din această convențiune, afară de singura Germania?

Cea mai mare greșală ce s'a făcut în politica esternă a monarhiei noastre dela 1848 încoace, s'a făcut din partea diplomației noastre stabilind în afară punctul de gravitațiune spre Germania, ear în lăuntru înăușându-l cel mai de testabil sistem de guvernare, într-o monarhie poliglotă ca a noastră, sistemul dualistic al lui Beust, care l'a adus, cu deosebire pe Maghiari la atâtea îngâmfare.

Dacă conducătorii monarhiei noastre ar fi preferit ideea ce se ventilase, de a introduce federalismul popoarelor monarhiei, în acest caz azi am ave o monarhie puternică, în sensul vorbirii dlui deputat bucovinean Dr. George Popovici în sesiunea delegațiunilor din anul trecut. Așa însă avem trista privilegiu de a vedea pe „omul bolnav” remarcă de ziarele franceze.

Cu aceste reprizări vreau să termin chestia cu „omul bolnav” al lui „P. L.”, lăsând în sarcina celor chemați și celor interesați, în special a conducătorilor nostri, de a lucra într-acolo, ca să susțină vie în poporul nostru conștiința aspirațiunilor lui, pentru-ca la cas de complicațiuni generale și respective de formațiuni nouă în constelațiunile țărilor din Europa, să știm, cine e cu noi și cine e contra noastră. Gazo.

Sibiu, 29 Martie 1901.

Tripla-alianță. „Nord. Allg. Ztg.” scrie: Față de multe comentări ale presei parisiene cu privire la poziția Italiei în tripla-alianță înainte de toate se poate constata, că aliații Italiei nici-odată nu i-au pus ei condiții sau chiar și numai dorințe în ceea-ce privește aranjamentul armatei italiene. Mai departe tripla-alianță lasă la toate trei aliatele libertate deplină cu privire la consolidarea forțelor armatei lor continentale și maritime. Dacă unul dintre aliați, mînat de propriile sale interese, ar afla cu cale a reduce numărul armatei, asta nu ar veni în coliziune nici cu spiritul, nici cu litera alianței. Principiul fundamental, la care ar se ține fiecare aliat, atât pentru sine cât și pentru ceilalți doi este, ca determinarea forței armate să rămână o afaceră internă exclusivă a respectivului stat. Este o legendă, că dificultățile financiare ale Italiei ar ave vre-o legătură cu anumite deobligamente impuse ei de tripla-alianță. Astfel de obligamente nu există.

Din dietă. În ultimele ședințe, desbaterea proiectului asupra convențiunii cu „Adria”, a fost foarte sgomotoasă. Contele Tisza István, deapropo interesat în cauză, între vehemente și continue intreruperi s'a încercat să dovedească, că „Adria” trebuie subvenționată, de oare-ce interesele comerțului țării și a navigațiunii pretind aceasta. Ministrul Hegedüs, — care după unele foi, în urma acestui proiect, a ajuns în neînțelegeră cu Széll, — cu o mulțime de date în mână a combătut pe cei, cari au atacat proiectul, arătând într-o vorbire de 2 $\frac{1}{2}$ ore, că actuala convențiune este cu mult mai favorabilă pentru țară, decât cea de acum zece ani. Tot în apărarea proiectului a vorbit și secretarul de stat Dr. Nagy Ferencz — acum pentru prima-ora — polemizând cu Rakovsky și Polonyi.

Din cele petrecute până acum se vede că opoziția se va ține de cuvânt, nelăsând ca proiectul acesta să devină lege înainte de Paști. Unii au speranță, că va fi chiar modificat. Punctul, care în special agită pe oratori, este incompatibilitatea. În direcțiunea „Adriei” șed mai mulți deputați, cari cu orice preț voesc să-și asigure sinecurile și pentru viitor.

ROMÂNIA PREVENITOARE. Ministrul de externe al Bulgariei, Daneff, accentuând în sobra-nia cu ocaziunea desbaterii asupra adresei necesitatea, ca Bulgaria să întrețină cu toate statele relațiuni bune, a declarat, că numai finutei preventivoare a regatului român se poate mulțumi, că s'au întredus carăși relațiuni de prietenie și de bună vecinătate între cele două țări.

Cale de navigațiune internațională peste Ungaria. Semi-oficiosul „Bud. Tud.” anunță, că în cercurile interesate din ministerul de comerț al Ungariei se agită de mai multă vreme chestia unei căi de navigațiune internațională, care să împreune portul Stettin dela Marea-Baltică cu Flume. Drumul acesta ar duce dela riul Odera pe canalul Odera—Dunărea, ce ar trece peste valea riului Vag, pe Dunăre și pe canalul Vucovar—Samaș, peste riurile Sava și Culpă până la Marea-Mediterană și ar ave o lungime de 2200 chlm. Se înțelege, că și ideea acestui drum este agitată pentru mai marea glorie a imperialismului maghiar, care „și-ar lua astfel sborul peste Marea-Neagră și Mediterană spre canalul de Suez și spre coloniile din Africa. Numai cât dela vorbă până la faptă, zău, este cam lungă cale.

Un succes al Românilor din Albania. „Epoca” i se scrie din Constantinopol: „După multă stăruință, în sfârșit s'a obținut autorizația pentru deschiderea școlii române din orașul Durazzo, unul din cele mai importante porturi ale Albaniei, grație estimei energii desfășurate de onorabila legățiune a României din localitatea noastră. Deschiderea școlii constituie un adevărat succes pentru Români nostri. Într'adevăr, în orașul Durazzo deschiderea școlii acesteia a avut a înfrunta multe dificultăți și aceasta din cauză, că slavismul și-a dat mâna cu elenismul și n'au cruțat nimic pentru a paraliza toate ordinele viziriale sosite în favorul școlii române. Eșc. Sa prințul Ghica, găsindu-se în fața acestor manopere ale dușmanilor limbii românești, constrins a fost să avizeze la mijloace și prin modul acesta obține ordine formale din partea sublimei Porți, că cererea legitimă a notabililor români din orașul Durazzo va fi satisfăcută, acordându-li se autorizația cerută. Și cu această ocazie dl Ghica a ținut să dovedească încă odată, că guvernul M. S. Imperiale Sultanelui este bine dispus de acțiunea binefăcătoare a cultului românesc, de

oare-ce, — zice Escolența Sa, — Români, din Turcia ori-unde și-ar face studiile, rămân pururea fideli și credincioși supuși ai legitimității lor suveran Abdul Hamid chan II.”

ALEGERILE ÎN ROMÂNIA. Marți au fost alegerile colegiului I. de cameră. Din cele 75 de mandate au obținut partidul național-liberal 67 de mandate, 4 conservatori, 3 junimiști și 1 liberal disident.

Un testament dat universității din Budapesta. Lupta pentru cruce pornită de tinerimea universitară este dusă înainte. O puternică armă morală a fost dată acum earăși în mâna luptătorilor printr'un memoriu publicat și subscris de doctorii promovai la universitatea din Budapesta, pentru a fi înaintat rectorului și senatului universitar. Memoriul cere restituirea crucii în vechile sale drepturi la universitate. Sînt de o deosebită importanță motivele, ce le aduc doctorii întru spriginierea cererii lor. Aceste motive sînt în același timp, cel mai slab atestat, ce-l pot da unei școli fostii ei elevi. Alma mater maghiară este batjocorită de propriii ei fii.

Instrucția universitară — zice memoriul — este în timpul din urmă lipsită de idealismul religios-moral, care în cultivarea științei îndeamnă pe om la ambiție mai înaltă; căci îi lipsește direcția aceea măreață, pe care crucea o simbolizează mai strălucit, iubirea de oameni.... Desnădejduți vedem națiunea noastră rătăcind pe căile sărăciei, ireligiozității, imoralității și lipsei de patriotism. Resultatul acestei rătăcirii este emigrarea, sau — ceea-ce e și mai rău — anarhia. Toate acestea din cauză, că poporul nu ne recunoaște pe noi de conducători adevărați, ci luându-se după vorbele agenților plății ai socialismului internațional, privește în noi numai o clasă a domnilor, pentru cari el muncește.

Dar cum s'ă și fim conducători, când noi înșine n'avem în viață vre-o stea conducătoare, căci din școală n'am adus cu noi altceva, decât sârbedă spotală de știință și dorul de a face cu ori-ce preț avere și de a trăi în tihnă și comoditate. — Cum vom pute fi conducători ai poporului sărac și mărginit, când sîntem lipsiți de principii necesare pentru aceasta, de marelui principiu fundamental al religiei creștine, de iubirea cea mare de oameni! Căci unde ne-am fi și putut însuși acest principiu mareț de viață, dacă idealismul și simbolul lui, sfânta cruce, sînt alungate dela universitate!

† Vasile Maniu.

Luni, 12/25 Martie s'a făcut în București înmormântarea regretatului Vasile Maniu, membru al Academiei Române și unul dintre luptătorii bătrâni din 1848.

La înmormântare a asistat Academia Română în corpore. Ateneul român, reprezentat prin doi membri din comitet și o mulțime de admiratori ai defunctului, între cari am putut remarcă pe domni: D. A. Sturdza, ministru-president, Ioan Kalinderu, administratorul domeniilor coroanei, Gr. Tocilescu, profesor universitar, general A. Fălcoianu, I. Negruzzi, C. Ionescu, Dr. Felix, Dr. Babeș, A. Saligay, Iosif Vulcan, At. Marienescu, I. Bianu, G. Ionescu-Gion, Dr. C. Rădulescu, Demaraș, și mulți alții.

S'au ținut două discursuri, unul acasă, de dl Iosif Vulcan, din partea Academiei Române și altul la mormânt de profesorul Virgiliu Popescu, din partea Românilor bănățeni.

Di Popescu a zis următoarele:

Întristată adunare!

Pe malul drept al Timișului, unde leagă podul Lugojul-românesc de cel nemțesc, se află o căsuță clădită înainte cu aproape un veac. În această căsuță s'a născut acum 77 ani Vasile Maniu.

Primele studii și-le-a făcut în una din acele școli modeste, cari înființate pe lângă biserici și funcționând sub auspiciile bisericii, a știut totdeauna să infiltreze în inima copiilor dragostea de neam și de legea strămoșască. Studiile liceale și universitare a fost nevoit să și-le facă, ca noi toți Bănățenii, în școlile ungurești, în cari domnește cel mai fanatic govinism; dar școala ungurească

n'a putut strica inima și deja în revoluția dela 1848 îl vedem pe Vasile Maniu în rîndul tribunilor, în luptele crâncene contra asupritorilor unguri; ear' în timpul absolutismului îl găsim luptînd cu tot focul tineretii, cu condeiul, ca să dovedească dușmanilor neamului românesc că Românii sînt de viață nobilă, și că departe de a fi zdorbiți de vicisitudinea timpurilor își reclaims drepturile lor imprescriptibile pe pămîntul strămoșesc.

Generația noastră, îmbibată de otrava cosmopolitismului față de tot ce este nobil și frumos, nu poate înțelege însemnătatea acestor lupte grele, cari, cu toate că nu au reușit încă să asigure Românilor de peste munți traiul național, la care au drept, totuși le-au dat direcțiunea sănătoasă în lupta pe care o duc și azi Românii pentru drepturile lor de a trăi și de a se dezvolta naționalicește.

Nu eu vreau putre apăsătoare și pune destul în evidență meritele literare ale bătrînului Maniu. Alții sînt mențiți să le judece și aprecieze. Voi să amintesc însă o singură împrejurare:

Acum 19 ani o ocazie unei vizite ce a făcut Vasile Maniu Lugojului, m'a chemat la dînsul la hotelul „Regele Ungariei” și m'a cîștigat timp de 3 ore o încredințare, ce făcuse pentru istoria Bănătuții, pe care începuse să o scrie. Cât foc era în acea scriere a exagenarului și cu atîta căldură îmi spunea: Îți cetează aceste foi, ca să poți aduce și tu mărturie, dacă vreau mîni mîni poimîni; că bătrînul Maniu a muncit, și dacă n'a putut munci mai mult, au fost nevoile vieții, care l-au silit să consume cea mai mare parte din activitatea sa în lupta pentru trai.

Da, lupta pentru trai face pe literat să facă advocatură, pe poet să facă pe profesorul de drept comercial, pe dramaturg să facă pe archivarul și registratorul cine știe căreia administrații publice.

Lupta pentru trai și simțul datoriei îl bagă azi și pe Vasile Maniu în mormînt. Convalescent după o boală grea, la 20 Decembrie trecut Dr. Bucliu îl oprește să ese din casă, spre a susține un proces pentru casa pensiunilor, al cărei advocat era, și această eșire din casă l-a fost fatală și l-a atras moartea.

Acum, că corpul lui Vasile Maniu pleacă din mijlocul nostru acolo, de unde nu mai este reînnoțire, vin și eu ca unul din fiii Lugojului, pe care l-a iubit atît de mult și de cari a fost așa de mult iubit, să-mi iau în numele Lugojenilor rămas bun dela dînsul.

De corpul tîu, Vasile Maniu, ne despărțim pentru totdeauna, sufletul tîu însă va fi vecinic printre noi și ne va îndemna la iubirea de națiune și lupta pentru propășirea neamului românesc.

Vecinică să-l fie pomenirea între noi!

Din Maramureș.

Sighetul-Marmației, 27 Martie 1901.

Fișpanul Maramureșului, bar. Roszner Ervin și-a depus abdicarea în mîinile lui Széll Kálmán, cerînd totodată pornirea cercetării disciplinare contra sa. Fișpanul Roszner, cea mai periculoasă creatură tiszaistă, prin volnicile sale s'a făcut urgisit înaintea întregului comitat deopotrivă. Miseria ce bîntuie de prezent în Marmăția, în mare parte l'iese atribue lui Roszner. Două bănci au falimentat în decursul stăpînirii lui, cari, dacă Roszner ar fi avut cea mai mică bunăvoință, ar fi putut fi scăpate și astfel scutit comitatul de o crâncenă aguduire financiară. În loc să lucreze pentru salvarea celor două institute, Roszner le-a dat lovitură de moarte, pentru-ca să poată înființa un nou in-

stitut de credit, al cărui președinte a devenit el.

Pustiirea pădurilor a o mulțime de comune rutene, tot sub oblăduirea baronului Roszner s'a întîmplat. Cu sute de mii au fost păgubite comunele rutene, a căror locuitori în lipsă de alt câștig, trăiau din lemnărit, lucrau mai mult pe la păduri. Când s'au descoperit aceste mișelii, când aproape întreaga presa a pretins dreptate în cauză, Roszner a făcut lucrul mușama și din toată larma n'a rezultat altceva, decît sinuciderea fisolgăbirului Vajna.

În timpul din urmă, acompaniat de orbul Héder János, — un adevărat spirit rău și dușmănos al poporului marmățian, și folosind drept unealtă pe inspectorul silvanal Sziklai Emil, a vrut să despoaie comunele și de pășunatul comun — și pădurile ce le-au mai rămas neatinse, ca astfel să facă din toți locuitorii niște robi ai erarului, pe cari apoi să-l poată folosi după bun plac în ajungerea tuturor scopurilor sale volnice.

Așa departe a mers acest despot satrap, încât până și ca *funcționari administrativi ne-a adus Evrei de prin Hont*, făcînd pe tinerii băștinași ai Maramureșului să-și caute cariera în alte părți. Din firea lui îngâmfat și încăpăținat, a vrut să introducă în întreg comitatul sistemul unei oarbe supunerii, servilismului rușinos, a lucrărilor într'acolo, ca totul să depindă în comitat de caprițiile lui tiranice.

Nu-l mirare deci, dacă mai anii trecuți a trebuit să-l apere miliția de furia tinerimii indignate până la estrem contra lui. Nici faimosul Bánffy n'a comis mai multe brutalități prin Solnoc-Dobăca și Bistrița-Năsăud, decît Roszner în Marmăția.

Ce să zicem noi Românii, cari sîntem de sus mențiți pradă omnipotenței comiților-supremi, când deja *Ungurii* au eșit din sîrite și l-au bombardat locuința, spargîndu-i mai zilele trecute toate ferestrele.

Ar fi timpul, ca guvernul maghiar să pună odată capăt despotismului administrativ. Ar fi vremea, ca guvernul să pună în fruntea comitatului Maramureș un bărbat înțelept, preocupînt, cu inimă față de miseria popoarelor din comitat, care să aibă în vedere ridicarea și sanarea stării economice insuportabile, ear' nu să fie un simplu *agent electoral*, cum a fost Roszner în timpul cît l-a petrecut între noi.

Emigrările din anul trecut numai nepăsării lui Roszner se pot mulțumi, care încunjurat de niște lingușitori egoiști, și-a văzut de interesele proprii pe la bancă, pe la fabrica de sodă etc., de popor numai atunci și-a adus aminte, cînd cu ajutorul gendarmilor a trebuit să-l aducă la urnă, cum a făcut la alegerea lui Nagy Ferencz, cînd pentru a presiona pe alegători, a demandat fisolgăbirului *Pap Simon*, ca împreună cu ramolitul forestier *Deák János* (acum dus dintre noi — slavă Domnului) să le oboare oile din munte, sub pretest, că le-au găsit pe teritoriu erarial și numai după alegere le-au redat turmele fără pedeapsă, dovadă că nici n'au fost pagube!

Eată amintite per tangentem numai unele din nelegiuirile fișpanului Roszner. Dacă Széll Kálmán s'ar fi în-

cuvînt și pentru constatarea adevărului și stabilirea responsabilității ar porni o cercetare stranică, baronul Roszner, în loc de presidenția băncii tiszaiste din Budapesta, ar primi altă instalare mai puțin onorifică.

Dar', ca toate „cercetările disciplinare”, făcute în astfel de cazuri, aceasta încă va servi — dacă peste tot va fi rînduită și efectuată — numai spre îmbătarea publicului cu apă rece, căci altfel Széll Kálmán, care demult are cunoștință despre isprăvile acestui pașă, n'ar fi așteptat să „binevoiască” el a-și înainta demisia, ci l'ar fi pus în dispozițiune, imediat ce a ajuns în fruntea guvernului.

Corvin.

„Asociațiunea” în Lipova.

— Constituirea despărțimentului în Lipova. —

— 20 Martie n. —

(Urmare și fine).

Redeschizîndu-se ședința, s'a pus la ordinea zilei alegerea directorului președinte al despărțimentului.

S'a propus de președinte al protopop Voicu Hamsea, ce s'a și primit între vii și entusiaste aclamări de „se trăească”, dar' dl protopop cerînd cuvîntul, mulțimește adunării pentru onoarea ce l'o face aclamîndu-l de președinte al despărțimentului, declarînd, că de oare-ce d-sa a fost mai înainte înscăricat cu constituirea despărțimentului și a și adunat și înscris membrii ce l'a prezentat în această adunare generală, după-ce a intervenit faptul, că o seamă de oameni de aci, fără a consulta pe nimeni, ci chiar cu concursul unor străini, în frunte cu dl Tuducescu au învitat la Lipova adunarea generală ordinară a „Astrei” ce se va ține în anul curent, a crezut de bine a depune mandatul comitetului central, rugîndu-l ca să dea această onorifică înscăricare unuia din cei-ce au învitat adunarea generală a „Astrei” la Lipova, și de sine se înțelege, dlui delegat actual Tuducescu, dela care a pîrșit și care era înscris cel dintîi în acea învitate; promițînd tot spriginul, ceea-ce a dovedit și astăzi, că a învitat dînsul separat pe preoții și învîțătorii din tractul seu la această adunare.

Apoi zice dl protopop, că foaia din Arad „Tribuna Poporului” de repetiții ori l'a atacat și l'a imputat, că d-sa ocupă toate presidențiile de pe aici, voește a arăta, că nu umblă după astfel de presidenții și voește a dovedi, că și fără a fi președinte, și numai ca simplu gregar va lucra, cum crede, și învitat pe toți membrii a lucra în interesul și întru prosperarea „Asociațiunii” pentru cultura poporului nostru; pe aceste motive declară, că nu poate primi onorificul post de președinte-director al despărțimentului și propune de a alege de atare pe dl *Dr. Aurel Halic*, medic în Lipova, un om cu inimă cătră tot ce e românesc și care și până acum în sfera sa de activitate de vre-o 14 ani, de cînd e în Lipova, a dovedit, că se știe sacrifioasă și entuziasma fără făfărie și cu zel și inimă curată, pentru tot ce este în interesul bisericei, școalei și națiunii, al cărui fiiu credincios a fost întotdeauna.

Aproape totalitatea celor prezenți primesc propunerea dlui protopop Voicu Hamsea și aclamează pe dl *Dr. Aurel Halic* de președinte-director al despărțimentului. Dar' dl Russu-Șirianu, care de fapt și după drept, ca locuitor în Arad nici nu ar avea drept a fi membru al acestui despărțiment, dar' se vede treaba, că anume a venit cu colaboratorul seu Secula ori Seculici și cu Bocu, ca să încurce mersul afacerilor noastre, căci dînsul îndemna pe preotul ambu-

lant — de prezent fără parochie — Alex. Muntean alui Vasile, și acesta propune a-l alege pe dl Ioan Tuducescu de director — președinte al despărțimentului, voia a-l căuta și merite, dar' nu-l prea afla, deci zice, că și pe puternicul motiv (?), după-cum a spus domnul protopop V. Hamsea, că l'a recomandat comitetului central pentru a-l înscăricina ca delegat a constitui despărțimentul.

Majoritatea covîrșitoare acamă pe dl *Dr. Aurel Halic*, ceea-ce vîzînd dl Tuducescu, se școală și ia cuvîntul spunînd, că mulțimește și că nu poate primi, că e prea bătrîn și neputincios.

A spus adevărul, dar' Russu-Șirianu cu cei câțiva ai sei cer votare și înoc votare secretă. Aceasta trebuia cerută în scris, pare-mi-se de o terfialitate a celor prezenți. Dl Tuducescu se supune mai marilor sei și le dă timp, ca cei cu votarea să poată aduna subscrieri pentru votarea secretă; dar' nu pot aduna pe lângă mari eșfârși decît 10 subscrieri și deci dl Tuducescu, deși mulțimește că nu primește, că e neputincios, totuși se supune la votare și ordineză votare nominală. Resultatul a fost, că dl *Dr. Aurel Halic* a întrunit 47 voturi, ear' dl I. Tuducescu numai 16 voturi, vre-o 10 membri s'au fost depărțat, ear' 2 nu au votat.

Astfel s'a ales de director — președinte al despărțimentului Lipovei dl *Dr. Aurel Halic*, dela care și sperăm, cum a și promis în cuvîntul seu de mulțumită pentru postul onorific ce l'a dat, că va împlini cu zel și abnegațiune acea onorifică misiune ce l'iese impune ca director-președinte al acestui despărțiment.

S'au ales apoi cu aclamațiune de membri în comitet, la propunerea dlui *Dr. A. Halic*, domni protopopi Voicu Hamsea din Lipova, Vasile Beleg din Radna, George Popovici din Șiria și advocatul Dr. Valer Morariu din Radna.

S'a autentecat apoi protocolul adunării, după care s'a încheiat adunarea generală.

Am arătat per estensum și în mod de tot fidel decursul acestei adunări constituante. Am aflat de bine a face aceasta, cu atît mai virtos, că dl Russu-Șirianu, poate opărit că nu-și poate pune de președinte pe mamelucul seu Tuducescu și astfel să stăpînească și să facă zizanie și aci, în numărul dela 6/19 al foii sale „Tribuna Poporului” a descris tendențios, în mod contrar adevărului, decursul adunării noastre constituante, atacînd chiar pe acela, cari au mai mare merit la reușirea acelei adunări constituante.

Unul din cei prezenți.

Din Bănat.

O întîmpinare.

(Urmare și fine).

Bine lucrezi, părinte Ioane? Ori părinte, dacă ar sta friserul Lazaroni să povestească între ce împrejurări primii mama d-sale, ca muribundă, sf. taine, crezi, că ar zice cineva, că l'ai învîntat datorințele față de parochiana d-tale, o matronă atît de venerabilă?

Nu!

Ori, dacă ar povesti domni Ioan Șuşoiu, contabil „Severinenei” și Ioan Popovici, teolog abs. o scenă întîmplată la miezul nopții, într'un local din apropierea „Severinenei”, în care Sfinția Ta juca rolul principal, crezi d-ta, că ai stătoare d-ta autorităților d-tale aplauze și publicului respect?

Nu!

Ori cîntărești d-ta interesele publice ale bisericei pentru viitorul ei, cîntărești d-ta, că, de exemplu, o hotărîre a unei majorități, care nu examinează,

ci numai primește, poate să facă pagube, care nu se mai pot repara? De exemplu: cînd o majoritate care n'are căpătîi, ci azi e aci, mîne nu-i, nu seamănă ea, cu potopul, care nu știe de unde vine și nu știe unde dispăre, dar' trecînd, a rupt, a dărîmat, a făcut pagube a lăsat pe bogați calici, a răsturnat biserici și clădiri mari, pompoase, lăsînd în urma lui numai ruine, care nu se mai pot ridica?

Dar', asta-i sporul potopului! Așa l'iese firea. Avut-ai d-ta ocaziune să vezi oameni atinși de pagubă prin un potop? Eu l'am văzut, stînd cu pumnii la inimă, smulgîndu-l și pîrșit strigînd după avere la nimiciți prin potop; l'am văzut sfîtuindu-se și calculînd — aflînd prea tîrziu, că, colo și colo — trebuia să fi fost făcută stavilă; colo și colo ar fi trebuit ridicat un tîrmure, ca să nu fi putut intra în binele lor.

Cînd erau norii amenințători pe cer, ei stăteau cu mîinile în buzunari, nepăsători de norii grei și amenințători și nici prin gînd nu le trecea să facă de lucru cînd d'al de acestea; numai după-ce au fost nimiciți, se treziră din nepăsarea lor.

Dar' am văzut și aceea, că unde erau deja tîrmuri și stavile ridicate contra aștorfel de împrejurări a trebuit pîzitorul neglijent să ia lumea în cap, ca să scape de furia poporului, care îndura pagubă prin el.

Am văzut chiar zilele trecute, aici în Caransebeș, cum s'a ridicat poporul și umbla înfuriat și supărat prin strade, căutînd după autorități, dar' mai mult după reprezentanță, după majoritatea vestită, pe care voia s'o tragă la răspundere pentru sarcina, care l'a fost pus-o după cap cu porția pentru capul de viață cu 1 fl. 50 cr., venind astfel ca potopul.

Știa poporul, că cu autoritatea nu mai avea atîta de lucru, ea îi putea să-i vină acum, în dragă voe — chiar și cu eșecul — să încasseze porția. Însă cu reprezentanța putea să-și verse focul și să-și joace o farsă nemai pomenită; o putea distinge cu decorațiuni în forma cucuielor și în coloarea prunelor coapte.

Vîzînd însă reprezentanța, că cu furia poporului nu-l bine a se juca, a făcut ca babele descătătoare: ea a cîntat, ea a descătat; și așa se crede, de astă-dată va fi mîntuită.

Tras-ai, lecția de aci părinte Ioane? Ori să nu vină poporul și pe terenul bisericeii în felul asta?

Caransebeș, în 15 Martie 1901.

Dela Tăbăriște.

Revistă esternă.

Italia și tripla-alianță.

„Rivista politica e letteraria di Roma” publică un articol, care a produs senzație, despre *agitatiunile*, cari s'au pornit pretutindenea în contra *triplei-alianțe*. Ziarul guvernamental „Stampa” încă publică acest articol, în care se arată, că *opinia publică* a Italiei întîmpină cu simpatie apropierea spre Franța și Rusia; cu toate acestea *ministru* *Prinetti* este convins de necesitatea reînnoirii triplei-alianțe.

Turburările din Rusia.

Poporațiunea din Petersburg este amărîtă până la estrem în contra poliției și miliției. Muncitorilor nu le este permis să petreacă în oraș. Două mii de muncitori dela fabricile de fer s'au pus în grevă.

spune că nu-și vede de lecții; Leni încă era de părere, că Rimescu ar face mai bine dacă și-ar vedea de lecții...

Sărmanul Rimescu simțea pe zi ce merge, cum perde terenul de sub picioare, simțea aceasta nu numai din vorbele iubitei sale Leni, dar' și din tratamentul rivalului seu, care devenise foarte neîngăduitor față de el, ba îl lua peste picior, făcînd alușuni la... poezii, la... bomboane, la... dragoste etc. Și pe deasupra tuturor acestora, la maturitatea a mîncat și o trînteală stranie din limba maghiară.

L'a fost nimicită vacanța. Cîte planuri nu mai avea el rezervate pentru vacanță. Toți colegii lui au plecat veseli la turneuri prin Munții Apuseni, pe la Pesta, Viena, prin țeară, în toate părțile, unde-l trăgea inima. Oăci ce nu sînt în stare să facă părinții, cînd își ved fiii declarați maturi din oficiu?

Bietul Rimescu era aproape desperat. Simțea el greutatea situației. Nu atît nedreptatea îl jignea pe el, cît mai ales gîndul, că prin această întîmplare Leni s'a instrăinat cu desăvîrșire dela el și că el — s'a convins în urmă — e mai mult o jertfă a rivalității.

Cele două luni de vacanță au fost un chin tartaric pentru el. În sfîrșit toamna a sosit, s'a prezentat la examen, și-a corect calculul și s'a decis să plece la universitate. Avea de gînd să se înscrie la filosofie.

(Va urma).

Delamara.

FOITA „TRIBUNEI”

FĂRĂ NOROC.

La prima vedere observai, că e nenorocit. O dungă îi traversa fruntea, semnul neșters al unei căderi din copilarie. De altfel amicul meu Rimescu avea calități sufletești nu de toate zilele. Un singur lucru îl lipsea, nu avea noroc la nimic, toate trebuiau să mergeau pe dos. Așa zisul „pech” îl urmărea de cu mic, nedespărțit ca umbra în toate acțiunile și întreprinderile lui.

Toți soții lui de școală își băteau joc de el. De ce? nu poți ști. Așa era el făcut, să fie ținta glumelor malițioase a tuturor.

Era praf în școală, intra, dascălul încearcă de furie, întreba cine a alergat prin școală, toți băieții în cor strigau: Rimescu! Era înzădar ori-ce protest! Aclamația unanimă făcea, ca Rimescu să stea în genunchi, pînă-ce îl podideau lacrimile.

Nu-l mirare, că în urma unor astfel de aplicațiuni pedagogice și sub impresia unor continue persecuțiuni, Rimescu a devenit un caracter eminamente melancolic. Avea aplicări spre *pessimism*. Ajuns în clasele superioare din gimnasiu, se ocupa cu o deosebită afecțiune de scrierile lui Lenau, Schop-

penhauer, Hartmann, ear' din literatura română știa pe Eminescu pe din afară.

Și ca toate spiritele, cum s'ar zice, mai poetice, Rimescu a început a cunoaște deja de timpuriu, ce-i iubirea; sunetele dulci ale poeziei lui Lenau îl tirau în lumea sentimentală a durerii universale, și cînd înălțarea căte o ființă mai frumoasă, cînd razele unor ochi mai plini de fulger îi cutreeră par'că prin inimă, el lua condeiul în mînă și cînta dragostea închipuită, sîrăturile visate și îmbrățișările, atît de indispensabile, pentru-ca dragostea să devie completă.

Ori-cît talent manifesta el, ori-cît își da el silința să convingă pe profesorii și colegii sei, că ei au de a face cu o aparițiune nu de toate zilele, cu un talent care ar trebui încurajat, în tot locul numai de persiflări și ironie s'a isbit. Îndosebi cu profesorul Lungu nu o ducea bine.

Era în clasa a opta Rimescu. Chiar în toamna anului acelaia venise profesorul Lungu la gimnasiu. Deși om tîner, forță nouă pedagogică, directorul îl împărți cu limba maghiară în clasa a opta. El avea deci școlar pe Rimescu.

Ce mai domni mari se închipuiește studenții, cînd sînt oțavani, o știm cu toții, cari am trecut prin această fericită fază a vieții. E un străvechiu și nu rău obicei, că ori-care oțavani, cu pretenții de respect, trebuie să fie amoresat. Altfel, părăsind liceul, n'ar avea după cine să-și pară rău, căci singur

bănește școalei poate nu l'ar face să-și reamintească de această fără îndoială frumoasă, poate cea mai frumoasă epocă din viață.

Conform usului, și pe lângă us, avînd și înclinări romantice, Rimescu încă s'a amoresat pînă în gât, și încă — ceea-ce tradează o finețe de gust — în cea mai frumoasă dintre fetele, cari erau aspirante la „rochie lungă”.

Leni Cernescu, — așa se numia „idealul” lui Rimescu, — era un pușor de fată foarte cu spirit, de o rară inteligență, care la sexul frumos s'ar putea numi rafinărie. Bine crescută, ca o fiică a societății moderne, știa să simuleze cele mai variate sentimente. Din complexant și din ambițiune poate, Leni se arăta față de Rimescu foarte afabilă, vecinic veselă și dragută era în societatea lui, îl privia gales, îl suridea așa de fermecător, fiecare vorbă a ei părea expresia celei mai nevinovate și sincere iubiri reciproce față de naivul Rimescu.

La un concert, profesorul Lungu făcî cunoștință cu Leni. A dansat mult cu ea; tîneră și frumoasă, bogată și aparținînd unei familii fruntașe, Leni a încurcat foc pe profesorul nostru, care, la drept vorbind, își făcea combinațiile, că adevărat nici n'ar fi rea o „încercare”.

Din seara aceasta Lungu a început să se ocupe tot mai serios cu Leni. Și era ușor să influențeze sufletul unei copile naive, care abia părăsise pensionul; afară de aceea față de Rimescu, elevul seu, era hotărît preferat, mai ales fiind

un tîner isteț, cu rutină socială, versat în manierele salonorilor și cu praxă în ale „cuceririi” inimelor.

Astfel ajunse Rimescu „rival” cu profesorul seu. O rivalitate, care presimțim ce sfîrșit o să aibă.

De câte-ori Rimescu se întîlnea cu Leni, o petrecea acasă, îi oferea poeziile ce le făcea, apoi pachete de bomboane încă nu lipseau, ear' Leni, sireată și dragută, toate le primia cu o mulțumită însoțită de cel mai iresistibil suris. Și Rimescu se simțea așa de mult înălțat de aceste surisuri, cari însă aveau mai mult expresia unei ironii,

Leni era îndrăgită de profesorul Lungu, care, după-cum îi spunea mamă-sa, e o „partie” bună, om cu viitor, om cu „diplomă”, respectat de multă lume.

Profesorul Lungu mergea des pe la Leni. Povestiau multe de tot felul; Leni scotea câte un pachet de bomboane și îl trata:

— Poftiți, dle profesor, sînt dela un elev al d-voastră, — zise Leni, înroșindu-se la față ca o floare de mac.

— Dela cine? — întrebă Lungu.

— Dela... Rimescu... Și poezii îmi tot scrie, așa de... naiv.

— Mă miram, că de un timp încoace e tot mai distrag, și nu-mi răspunde ca mai demult, — reflectă profesorul.

Înțelegeți situația unui amoresat, de spre care profesorul în fața iubitei lui

Comandantul garnisoanei din Chiev, generalul Dragomiroff, a trimis Țarului un *memorand*, în care protestează, ca înrolarea în armată să fie considerată ca pedeapsă pentru studenți, căci prin aceasta armata devine antipatică înaintea poporului.

Răsboiul.

Știrile sosite în zilele trecute de pe câmpul de luptă, despre pierderile însemnate, ce le-ar fi suferit Burii, apar și de astădată foarte suspecte. Căci în același timp se anunță, că în cercurile guvernamentale din Londra se vorbește despre o nouă încercare a guvernului englez de a oferi pace Burilor, firește, făcându-le *concesiuni mai însemnate* ca cele de până acum.

În vreme-ce însuși *Kitchener* declară, că răsboiul *nu după ani de zile nu se va putea termina*, dacă guvernul englez nu-i va trimite cel puțin încă 30.000 desoldați — curierii Burilor țin să declare, că Burii *nu se vor mai dămite în pertractări de pace*, dacă din capul locului nu li-se va asigura *independența completă* a republicilor. Nordul Transvaalului este întreg în puterea Burilor. *Deșele din Capstadt sunt toate falsificate.*

De altă parte o știre interesantă anunță, că marile puteri în curând vor adresa Angliei o *notă comună*, în care vor protesta în contra tratamentului brutal al soldaților englezi cu femeile Burilor.

Din China.

Ministrul de externe rusesc, *Lambsdorff*, insistă cu multă energie pentru subscrierea tractatului ruso-chinez referitor la Mandjuria.

Masa studenților din Brad.

La „masa studenților” dela gimnaziul român gr.-or. din Brad s'au mai înscris:

a) *bînerăcitori fondatori*: Esc. Sa I. P. S. S. Ioan Mețianu, arhiepiscop și metropolit 100 cor.; Ioan Outean, prin erezii sei cu 50 cor.;

b) *bînerăcitori pe viață*: Alexandru Draia, inv. pens. în Cristior 20 cor.; Alexandru Pop, preot Copălna (comit. Bihor) 20 cor.; „Sebeșana”, institut de credit și economii 25 cor.; „Mureșanul”, institut de credit și economii din Maria-Radna 20 cor.; „Speranța”, reuniune din Borgo-Prud 20 cor.; Dr. Elie Cristea, secret. cons. a solvit restul de taxă pe viață cu 10 cor.;

c) *bînerăcitori ajutători*: Simion Stoica, medic, Bran 5 cor.; Ioan Sărb, presb. gr.-cat. Sometu-mare 4 cor.; Elie Pop, inv. pens. 2 cor.; Emil Butean, teol. abs. 1 cor.; Alexandru Buda 1 cor.; Georgiu Blaga, teol. abs., Sometu-mare 1 cor.

Li-se exprimă călduroasă mulțumită!

Brad, 13/26 Martie 1901.

Comisiunea administrativă:

Georgiu Părău, V. Boneu.

dir. gimn.

Dr. Pavel Opriș, Dr. Radu.

Cronica zilei.

Sibiu, 29 Martie n. 1901.

Promoția. Sâmbătă trecută în 23 Martie a. c. a fost promovată de către universitatea din Budapesta la gradul de Dr. juris dl. Victor Porușiu, fiul dlui preot Aureliu Porușiu din Dezmir.

Dela Academie. Azi, 16 Martie v. la ora 1 p. m., Academia Română a ținut ședință publică în localul seu, calea Victoriei 135.

S'au făcut următoarele lecturi:

De Dr. I. Felix: Istoria alcoolului și alcoolismului în România.

De I. cavaler de Pușcariu: Ioan Circa de Gambutz, ca episcop al Maramației Dositeiu Circa, 1660—1730.

Aniversarea proclamării regatului român. Mercuri, 14 Martie v. fiind 20 de ani dela proclamarea regatului, un *Te-Deum* s'a oficiat la orele 10^{1/2} dimineața la metropolie, la care au asistat:

De general Wartia, șeful casei militare a M. S. Regelui și dl. G. C. Filipescu, mare mareșal, reprezentând pe M. S. Regele;

De D. Sturdza, președ. consiliului de miniștri; dl. George D. Pallade, ministru de finanțe; dl. C. I. Stoicescu, ministru de justiție și dl. B. M. Missir, ministru de domenii;

De general Robescu, mareșal al curții AA. LL. RR. principilor moștenitori;

De Emil Costinescu, președintele comisiunii interimare a capitalei;

d-nii: general E. Arion, comandantul corpului 2 de armată; dl. contra-amiral Murgescu, comandant al flotei militare; generalii Popescu, Tell, Șomănescu și Caracaleanu, etc. etc. și un mare număr de ofițeri superiori și inferiori din garnisoană.

Serviciul divin a fost oficiat de I. P. S. S. Metropolitul-Primate înconjurat de înaltul cler.

Onorurile militare au fost date de o companie din reg. 6 Mihalui-Viteazul, cu drapel și muzică.

După săvîrșirea serviciului divin, dl. ministru ad-interim la răsboiu a primit defilarea trupei.

Oragul a fost pavoasat. Registrele dela palat au fost acoperite de numeroase semnături.

Doctor rerum technicarum. Maj. Sa Monarchul a permis, ca de aci înainte la *tehnica* din Budapesta să se poată lua și *doctoratul în științele tehnice*. Rigoroso trebuincios spre scopul acesta îl pot face numai cei-ce au absolvat școala tehnică și 'și-au câștigat diploma de ingineri. Rogoroso acesta nu va fi un esamen de capacitate, ci numai o *gradațiune științifică*, care nu este obligatorie pentru nimeni. E vorba, că în curînd se va schimba și doctoratul dela universitate în gradațiune științifică.

Invitare. „Societatea de lectură a studenților dela gimnaziul gr.-or. român și dela școala comercială superioară gr.-or. român din Brașov” invită la *ședința publică*, ce se va ține Duminecă, în 18/31 Martie 1901, în sala festivă a gimnaziului român. Începutul la orele 3 p. m. Ofertele benevole se primesc cu mulțumită, se vor cuita pe cale publică și se vor adăoga la fondul mesei studenților și a societăților de lectură.

Programa: 1. Deschiderea ședinței prin conducătorul societății „Ioan Popasu”, dl. M. Jantea. — 2. „Inima română”, vals de Ivanovici, executat de orchestra studenților. — 3. „Rolul artei în viața omenească”, disertațiune, de Demian David, cl. VIII. gimn. — 4. „De tine se bucură”, cor de bărbăți, de G. Dima. — 5. „Moartea lui Moșoc”, scenă dramatică, de „...”, declamată de N. Danișopol, V. Glajar, N. Orghidan și V. Voina, toți clasa VIII. gimn. — 6. „Valse de Ballet”, de Ed. Poldini (Op. 18, Nr. 1), esec. la pian, de Iuliu Pușcariu, cl. VII. gimn. — 7. „Câteva din cauzele care au împiedecat dezvoltarea comerțului și industriei la poporul român”, disert., de G. Munteanu, cl. III. com. — 8 a) „La joc”, de Zöllner; b) „Hai în horă”, de G. Dima, coruri de bărbăți. — 9. „Itzig gândește”, anedotă de T. Speranță, declamată de V. Dămboiu, cl. II. com. — 10. „Treureri”, de R. Schumann și „Marș românesc”, de Mazalik, executate de orchestra studenților.

Dela școala de cadeți c. și r. de infanterie din Sibiu. Pentru orientarea celor-ce doresc a se petiționeza pentru primirea în școala de cadeți din Sibiu, în legătură cu cele publicate în nrul 49 a. c. al „Tribunei”, mai dăm aci următoarele amănunte estrase din comunicatul ce ni-s'a trimis din partea comandantului institutului, dl. vicecolonel *Merbeller*:

Taxa de întreținere anuală (vipt, vestimente, încălțăminte și didactru) pentru fiii legitimi ai ofițerilor, ai cooperativilor castrensi gr.-or. și gr.-cat., funcționari militari, suboficieri activi, după aceea ai pensioniștilor și invalizilor din armata comună, marina belică și honvezime, este de 24 coroane. Pentru toți aceștia din rezerva armatei, pentru fiii funcționarilor aulici și civili, ai servitorilor aulici de stat și civili se plătesc 160 coroane pe an.

Pentru toți ceilalți fii ai patriei taxa e de 300 coroane, care este a se solvi în 2 rate semestrale, anume în 21 Septemvrie și 1 Martie a fiecărui an. Comandantul școlii este autorizat a concede elevilor mai săraci, ca să solvească taxele și în rate lunare.

Cei-ce 'și probează paupertatea și au purtare foarte bună, ear' în studii cel puțin calcul *bun*, pot cere dela ministrul de răsboiu micșorarea taxelor. Elevii la intrarea lor în institut au să aducă cu sine: 6 cămeși, 6 măneci, 6 obiele, 6 batiste, 6 ștergare, 6 manșete de uniformă și 1 păreche de papuci, toate în stare bună.

Reamintim, că petițiunile sînt a se trimite la comanda școlii de-a dreptul, cel mult până în 15 August st. n. 1901.

Recomandăm și cu această ocaziune Românilor să-și aplice fiii lor pe frumoasa carieră militară.

Anarhiști espulsați. Din Iași se anunță, că poliția de acolo a espulsat cinci străini de diferite naționalități, cari au fost bănuți de planuri anarhice.

Un testament poetic. *Iovan illici*, renumitul poet și fost ministru sârbesc, a murit în vîrstă de 80 ani. Illici a jucat un rol însemnat în scupina sârbescă, când la 1858 a fost detronat prințul Alexandru *Caraghiorghevi* și a fost rechemat la tronul sârbesc Miloș Obrenovici. În testament lăsase, să fie îngropat fără nici o ceremonie bisericească și ca trupul seu să fie dus la groapă pe un car cu loitre fără a fi pus

în sicriu. Această caraghioasă dorință însă din considerațiuni sanitare nu 'i-s'a putut împlini.

Primarul din Alba-Regală este tras în cercetare disciplinară, pentru-că ar fi administrat cu necuviință niște bani oficioși.

MAI NOU.

Alegerile în România.

— Telegramă particulară a „Tribunei”. —

București, 29 Martie n. Alegerile, cari au decurs în mare parte liniștit, s'au terminat. Opoziția a reușit cu 6 senatori și 4 deputați. Sînt trei balotagii. În nouele corpuri legiuitoare vor fi șese optimi miniștriale.

O dorință a Cehilor împlinită.

După informațiile ziarului „*Nar. Politică*”, împăratul va denumi în curînd pe Arhiducele *Otto* de comandant-general în Praga. Prin aceasta se împlinește o veche dorință a Cehilor.

Situația Burilor.

Kruger a primit dela soția sa o scrisoare de îmbărbătare. D-na Kruger zice, că *situația Burilor în genere nu este desperată*.

Reuniunea „*Alldeutscher Verband*” a publicat în „*Hamb. Nachr.*” un apel pentru *ajutorarea materială* a poporului bur.

Din China.

Se crede, că la dorința împăratului chinez, *Lambsdorff* s'a învoit, ca să se amîne subscrierea tractatului referitor la Mandjuria.

CĂRȚI ȘI REVISTE.

A apărut:

„*Diplome maramureșene* din sec. XIV. și XV.”, adunate și comentate de Dr. Ioan Mihályi de Apșa, avocat și prototisc comitatens în Sighețul-Marmășiei (M.-Sziget). Tomul I., preț 10 cor.; format mare octav. În acest volum se cuprind un mare număr de diplome din secolii indicați, dintre cari 510 acum vîd lumina zilei pentru întâia-dată. Recomandăm cu cea mai mare căldură acest prețios op în atențiunea nu numai a specialiștilor, dar' a tuturor Românilor, cari se interesează să cunoască trecutul și relațiunile etno-și geografice ale romanticei Marmășiei. Aparatul științific, cu care ne prezintă dl. Mihályi rezultatul muncii obositoare de scrutare a arhivelor, mănăstirilor, colecțiilor private etc. dovedește, că autorul dispune de largi cunoștințe istorice, și poate așeză în rîndul primilor noștri istoriografi. Dr. Mihályi va face un mare serviciu atât istoriei, cât și națiunii române, dacă continuînd cu edarea și prelucrarea restului de documente, ce le are în posesiune, va da la o parte vîlul, ce acoperă trecutul viteazului popor român din frumosul Maramureș. O astfel de întreprindere științifică merită spriginul întregului neam românesc.

— Opul se află de vînzare la autorul, dl. Dr. Ioan Mihályi, în M.-Sziget.

ECONOMIE.

Distribuire de semințe.

În ședința sa ținută alaltăieri, subsemnatul comitet central a distribuit între membrii reuniunii în mod gratuit 19^{1/2} chlg. *semință de napi* de nutreț; 62 chlg. *semință de trifoiu*; 29 chlg. *semință de lufurnă* și 5 chlg. *semință de cânepă italiană*, toate în preț de aproape 200 cor. Împărțiiți au fost următorii, și anume:

A. Semință de napi.

Nicolae Joandrea, ospetar în Sibiu cu 1^{1/2} chlg.; Ioan Maxim, proprietar, Avrig; Vasile Cărpeneșan, invetator, Răhău; Ioan N. Cărpeneșan, măcelar nr. 47, Gârbova; Coman Gligor, invetator, Sibiu; la fiecare câte 1 chlg. Irimie Răduț, notar, Racovița; Nicolae Cărpeneșan, paroch, Gerasim Cărpeneșan, notar, Ioan N. Floca, paroch, toți din Răhău; Teofil Căliman, invetator, Rășinari; Demetriu Săcărea, invetator pens., Sebeșul-superior; Vasile Maxim, paroch, Ioan Căndea, protopresbiter, ambii din Avrig; Ignatie Filip, paroch, Toma Delorean, econom, ambii din Reci; Constantin Prie, paroch, Toma Măhăra, invetator, ambii din Săcădate; Ioan Bucur, invetator, Lancrem; Vasile Opriș, capelan, Demetriu Băilă, invetator pens., ambii din Șura-mare; Demetriu Lăpă-

dat, dir. școlar, D. A. Mosora, invetator, ambii din Săliște; Demetriu Orăștian, invetator, Apoldul-inferior; Adam Micu, notar, Poiana; Coman Baca, paroch, Aurel Milea, notar, ambii din Poplaca; Ioan Manta, paroch, Gurariului; Petru Sopa, econom nr. 36, Fofeldea; Ioan Micu, proprietar, Sebeșul-inf.; Comuna politică Vale și Sabin Savu, notar în Vale; la fiecare câte 1^{1/2} chlg.

B. Semință de trifoiu.

Bucur Dancăș jun., proprietar, Rășinari; Ioan Ivan, notar, Gurariului; la ambii câte 3 chlg. Nicolae Maniș, paroch, Vurpăr; Ioan Alexandru, paroch, Ilimbav; Dr. George Prunaș, medic, Ioan Stoia, invetator, ambii din Orlat; Toma Dragomir, paroch, Porcești; Teodor Orlea, comptabil, Cămpeni; la fiecare câte 2 chlg. Ioan Stănuțel, econom, Ilimbav; Ioan Petrișor, paroch, Alțina; Sava Cătană, econom, Laz; Nicolae Gavrea, paroch, Bendorf; Ioachim Muntean, paroch, Gurariului; Ioan Hanzu, paroch, Căcova; George Dănilă, direct. școlar, Racovița; Ioan Bucur, invetator, Lancrem; Toma Doican, paroch, Sebeșul-inferior; Demetriu Băilă, invetator pens., Șura-mare; la fiecare câte 1^{1/2} chlg. Comuna bisericească și Comuna politică, Galeș; Avram Acileneșcu, notar în Galeș; Comuna bisericească Racovița, Valeriu Florian, paroch, Irimie Răduț, notar, toți din Racovița; Nicolae Cărpeneșan, paroch, Răhău; Teofil Căliman, invetator, Rășinari; Demetriu Săcărea, invetator pens., Ioan Mateiu, Comuna bisericească, toți din Sebeșul-superior; Comuna politică Bendorf, Ignatie Filip, paroch, Toma Delorean, econom, ambii din Reci; Constantin Prie, paroch, Toma Măhăra, invetator, ambii din Săcădate; Demetriu Chirca, invetator pens., Dăm. Lăpădat, dir. școlar, D. A. Mosora, invetator, toți din Săliște; Dr. Ilie Beu, medic, Sibiu; Ioan Beu, econom, Maria Beu, econoamă, ambii din Apoldul-inf.; Coman Baca, Aurel Milea, notar, ambii din Poplaca; Ioan Manta, paroch, Gurariului; Petru Sopa, econom nr. 36, Fofeldea; Ioan Micu, proprietar, Sebeșul-inferior; la fiecare câte 1 chlg. Vasile Maxim, paroch, Avrig; Demetriu Orăștian, Apoldul-inferior; Comuna politică Vale și Sabin Savu, notar, Vale; la fiecare câte 1^{1/2} chlg.

C. Semință de lufurnă.

Ioan Ghișă, paroch, Rechita 3 chlg.; George Muntean, măcelar Mercurea; Adam Micu, notar Poiana; Vasile Blaga, invetator, Lancrem; Romul Simu, invetator pensionat, Sibiu; la fiecare câte 2 chlg.; Ioan N. Floca, paroch, Răhău, 1^{1/2} chlg. Moise Pop, proprietar, Ioan Troanca, econom, ambii din Ludoș; Teodor Necșa, paroch, Bungard; Ilie Iosof, paroch, Galeș; Iacob Hodoș, econom, Aciliu; Sava Cătană, econom, Laz; Nicolae Cărpeneșan, paroch, Gerasim Cărpeneșan, notar, Vasile Cărpeneșan, invetator, toți din Răhău; Vasile Maxim, paroch, Ioan Căndea, protop., ambii din Avrig; Coman Baca, paroch, Aurel Milea, notar, Poplaca; Comuna politică Vale și Sabin Savu, notar în Vale; la fiecare câte 1 chlg. Demetriu Chirca, invetator pensionat, Săliște; Demetriu Orăștian, invetator, Apoldul-de-jos; Ioan Micu, proprietar, Sebeșul-inf.; la fiecare câte 1^{1/2} chlg.

D. Semință de cânepă italiană.

Moise Pop, proprietar, Ioan Troanca, econom, ambii din Ludoș; Ignatie Filip, paroch, Toma Delorean, econom, ambii din Reci; Nicolae Opriș, capelan, Șura-mare; la fiecare câte 1 chlg.

Pachetele de semințe cu numele membrilor împărțiiți se află depuse în *hala de vînzare a „Reuniunii economice transilvaneșe”* din Piața-mare, (fosta prăvălie a lui Vidrighin, casele casinei internaționale), de unde se pot lua în primire pe lângă o simplă adeverință de primire.

Membrii împărțiiți sînt rugați a ne face la timpul seu raport cât mai amănunțit despre modul de purcedere la cultura acestor plante, cum și despre rezultatul recoltei.

Din ședința comitetului central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”, ținută la 26 Martie n. 1901.

Dem. Comșa, V. Tordășianu, președinte. secretar.

Plantare de pomi.

Ne luăm voo a vesti pe cei interesați, că *Duminecă, 18/31 Martie* vom planta în grădina fiecărui membru al reuniunii noastre cu locuința în *Apoldul-inf.* câte un *altoiu* (măr pătl), dăruit de reuniune. Din acest prilej membrii noștri au fost poțiiți a-și întocmi de cu vreme câte o groapă de 1 metru largă și 1^{1/2} metru adîncă cu adaosul, că pămîntul mai deasupra, ca mai bun, să-l pună de o latură, ear' cel scos din fundul groapei, ca mai sărăcăcios, de cealaltă latură a groapei.

De oare-ce se vor ține și demonstrațiuni practice și asupra altor chestiuni din ramul pomăritului — Invităm la această lucrare folositoare pe cultivătorii de poame.

Sibiu, 26 Martie n. 1901.

Comitetul „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului”.

D. Comșa, V. Tordășianu, vicepres. secretar.

Bibliografie.

O nouă carte de contabilitate. A eșit de sub tipar broșura „Introducere în contabilitate și contabilitatea în partidă simplă”, de I. C. Panțu, profesor la școala comercială superioară din Brașov. Cartea aceasta, scrisă într'un limbaj cât se poate mai ușor, este menită a lăși cunoștințele de contabilitate a poporului nostru. Purcînd din mic esemple practice autorul stabilește regulile de lipsă și principiile contabilității, făcînd un curs complet al acestei științe astfel că ori-cine are interes se poate iniția cu ușurință în contabilitate. Recomandăm această carte cu deosebire invetatorilor, preoților, comercianților, precum și tuturor, cari stau în legătură cu băncile noastre. Cartea se eșinde pe 14 coale de tip. 8° mare I—VIII—213 pag. Prețul este 2 cor. + porto postal 20 bani. Se poate procura dela librăria arhidiocesana din Sibiu, dela tipografia A. Mureșianu, librăria N. I. Ciurcu în Brașov și dela librăria seminarului grcat. din Blaj.

Vorbe înțelepte. Maxime și reflecțiuni din literatura universală, culese de Aurel C. Popovici, București. Editura institutului de arte grafice și editură „Minerva”. 1900.

Este o bogată colecție de maxime, adunate cu multă sîrguință și pricepere de vrednicul nostru compatriot Aurel C. Popovici. Cartea are format 8-av mic, portativ și 316 pag. cuprinzînd la 1300 de maxime și sentențe, tot atâtea perle prețioase ale cugetării celor mai renumiți scriitori și bărbăți de valoare ai tuturor popoarelor. Prețul este 1 leu 50 bani.

Chestia autonomiei bisericei române unite, în șirul luptelor noastre pentru existența națională, de Lucian Boleas. Tipografia „Minerva”, București, 1900. Prețul cor. 1.50. De vînzare la librăriile românești. — Atragem atenția publicului nostru asupra acestui studiu din trecutul Românilor din Ungaria.

Relațiunile Moldovei cu Polonia până la moartea lui Ștefan-cel-Mare, de Ioan Ursu, profesor de istorie la liceul din Piatra-N., 1900.

Un op istoric, de 200 pagini, care aruncă lumină asupra unei interesante părți a istoriei române. La tratarea materialului autorul s'a folosit de izvoare originale, ear' dintre scrierile posteroare, de cele mai speciale. De aceea scrierea este de interes și o recomandăm atenției publicului. Ea a fost premiată de universitatea din București, cu marele premiu „Hilel” din 1898.

Prețul este lei 3.50 și se poartă eprocura dela autor.

„*Tiganiada*” sau „*Alexandria ai țigănească*”, o preafrumoasă povestire în 12 cîntări și vre-o 5000 de stichuri, scrișă acum o sută de ani, de preaiscusitul Ioan Budai Deleanu, ear' acum din nou scoasă și pe înțeles întocmită de V. O. — Editura librăriei Ciurcu în Brașov. Prețul 45 cr.

Sosiți în Sibiu.

La 29 Martie n. 1901.

Hotel „*Imperatul Romanilor*”: Prințul Hohenlohe, căpitan din Mediaș; Hein. cons. minist. din Budapesta; Dr. Fränkl, avocat din Lugoj; Reng, Klein, Hegyessy, Strobel, Fleischmann, din Viena, Seise din Nürnberg, Grünfeld, Hagel, John, Fuchs, Bing din Budapesta, comercianți.

Hotel „*Meltaer*”: Popoviciu din Budapesta, Nastea din Cincul-mic, preoți; Ștefan din Mercurea, Nagy din Făgăraș, ospetari; Schmidt, măcelar din Căneni; Weil, volajor din Budapesta.

Pentru redacție și editură responsabile: Andrei Baiteș, Proprietar. Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Ioșif Marschall.

Durere,

la alegerea săpunurilor de toaletă și pentru scăldarea băieților nu se dă totdeauna receruta atențiune renumit cunoscutelor și de mult timp vestitelor preparate escelente ale furnizorilor de curte

Calderara & Bankmann.

Cel mai bogat asortiment în marfă totdeauna proaspătă se află la prima [187] 6-6 și unica prăvălie specială în Ardeal:

Parfumerie Meltzer,

strada Cisnădiei (palatul comandel de corp)
în Sibiu.

Gustav Meltzer,

fabrică de săpunuri și lumini, str. Gușteritei
în Sibiu.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu n'ci nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot
Cu mintea mea“

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“.

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Bine apreciată
de întreagă
presa noastră.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din tainele vieții.

29 de romane și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

Librăria

W. Krafft.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horia și Ianuș, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Teara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Totă ziarul nostru au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce într-adevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comandă se pot face la

Librăria W. Krafft.

Fabrică de casse.

Subscrișul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din-afară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e panterate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserică și comune casse după înțelegere cu plătare în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumini Atycelen.

Gustav Moess,

fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăcel-mare Nr. 8.

De închiriat.

O locuință către stradă
constătoare din 2 sau 3 odăi,
bucătărie, etc., strada Hon-
terus nr. 15, parter. [108] 1-2

Avis.

În prăvălia de specerie, ferărie,
porcelan și coloniale a subscrișului
se primește un **invățcel**, care
se aibă etatea dela 14 ani în sus.
Sunt preferiți tinerii, cari au absolvat
clase gimnaziale, reale ori comer-
ciale și posed atât în scriere, cât
și în cetire pe lângă limba română
și pe cea maghiară și germană.
Cei cari doresc să se ofere la

Ioan Cutean,
comerciant în Brad (Hunyadmegye).

Cu preț redus.

Doi mari Metropoliti ai Românilor
Andrei bar. de Șaguna

și
Alexandru Sterea Șulău.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat,
pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite
tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

Lupta pentru drept

de
Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de
Teodo V. Păcățian.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— **fiecare Român,**

— **luptător pentru**

— **dreptul național.**

Se adă de vânzare la:

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Cartea Stuparilor săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunea rom. de agricultură din comitatul Sibiului“

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei
cărți folosite a umplut un gol adânc simțit
la literatura sârbăritului. Broșura este scrisă
pe un frânt de învățător, stupar priceput. Ea
răstoază pe scurt tot de ce are trebuință un
stăp. Se recomandă cu deosebire ca premi-
centru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil Iosif Marșhall.

Legea veterinară

atât de mult folosite de tuturor economilor și tuturor primăriile
comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită.
»Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a
îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate
de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile
și îndrumările ce li-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite,
boale lipicioase și multe alte lucruri folosite. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate
cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Padureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale
tip. broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni
Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T.
Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un
exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Mol-
dovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu,
culegător-tipograf. Un exemplar 30 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión.
Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nunta,
de Benedict Viclu. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru
Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 16 bani.
12. Îndărășnicul. Poveste de Silvestru Moldovan
Un exemplar 16 bani.
13. Răstărea de mamă. Legendă populară din giu-
rul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 12 bani.
14. Bunica de Bojana Rămăceș, tradusă din limba
bucmă de prof. Dr. Urban Iarșnik. Un exem-
plar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui
Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrânul. Ghicitori, întrebări și răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al
lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turenilui de George Coșbuc.
Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruș cu trei picioare. Poveste franze-
ască de Eleonora. Tănăsescu, după A. Ge-
nevray. Un exemplar 16 bani.
19. Căpșoacă. Poveste de I. T. Mera. Un exem-
plar 16 bani.
20. Un peșteră îndărătnică. Novellă de Björnsterne
Björnson. (1866). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Ventură-Teară. Din novelele
californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un
exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetin. De George Coșbuc
Un exemplar 8 bani.
24. Strigoica. Din fantaziile lui Nicolae Gogol
Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc
Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson
Un exemplar 12 bani.
27. Vecinii. Din fantaziile lui Nicolae Gogol. Un
exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici
Un exemplar 20 bani.
29. Sgarăciul. Comedie de Molière. Un exemplar
30 bani.
30. Lumina proștirilor. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născu-lupărat. Poveste din popor de „Mă-
gineanul“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-lupărată și peana ei aleasă. Poveste
din popor de „Măgineanul“. Un exemplar
24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc
Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La-
sar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Rosen. Novellă de Bret Harte
Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța
Un exemplar 18 bani.
37. Prinoasa 'ermăciată. Poveste în versuri de P.
Delfin. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan
Moța. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exem-
plar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonin Ghislaș
soni. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de
Carlo Goldoni. Tradusă de dănilărele Al. și
Luc. I. Romanșon. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan
Moța. Un exemplar 30 bani.
43. Mica Fădăci. De George Sand. Un exemplar
60 bani.
44. Rusaliu pșcurarul. Poveste de Nicolae Trim-
bișeniu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandra
Paredi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exem-
plar 40 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Tradu-
care din limba rusă de Enea Hedeș. Un exem-
plar 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar
18 bani.
48. Poezii populare »Căntece bătrânești«. Din cule-
gerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și peste
tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se adă de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.